

X. Palolaitos

Palolautakunnan kertomus vakinaisen palokunnan toiminnasta v. 1937 oli seuraavan sisältöinen:

Palolautakunnan jäsenet ja toiminta. Palolautakuntaan, joka maistraatin alaisena valvoo palotoimintaa, kuuluivat v. 1937 seuraavat henkilöt: puheenjohtajana filosofiantohtori B. Nybergh, varapuheenjohtajana teknologiantohtori Y. Talvitie sekä jäsenenä viilaaja Hj. Horniemi, diplomi-insinööri E. Lucander, montttööri H. Puukko ja kaupunginhallituksen edustajana lääketieteen- ja kirurgiantohtori E. Suolahti. Sihteerinä toimi kansliasihteeri G. V. Brotherus.

Palolautakunta kokoontui kertomusvuoden aikana 16 kertaa käsitellen tällöin 98 varsinaista asiaa, jotka antoivat aihetta lausuntoihin tai esityksien tekemiseen viranomaisille; pöytäkirjaan merkittiin 75 tiedonantoa. Erinäisille kaupungin viranomaisille ja yksityisille annettiin sitä paitsi palopäällikön toimesta 549, edellisenä vuonna 474, kirjallista lausuntoa, esitystä tai todistusta. Asemakaava- ja rakennusasioita koskevia lausuntoja palolautakunta antoi 46 ja palopäällikkö 285.

Tärkeimmistä palolautakunnan kertomusvuoden aikana käsittelemistä asioista mainittakoon seuraavat:

Tammikuun 11 p:nä päätettiin kaupunginhallitukselle annettavassa lausunnossa, joka koski tie- ja vesirakennushallituksen esitystä Helsingin lentokentän palotoimen järjestelyksi, puoltaa lentokentän palotorjunnan valvonnan siirtämistä Helsingin palokunnalle ehdoin, että valtio kustansi paikalle tarpeellisen sammutus- ja pelastuskaluston ensiapua varten sekä korvasi kaupungille tarpeellisista tarkastuksista aiheutuvat matkakulut sekä kustannukset kaupungin palokunnan tarpeen vaatiessa antamasta sammutusavusta ja suorittamasta sairaskuljetuksesta. Maaliskuun 10 p:nä palolautakunta hyväksyi tie- ja vesirakennushallituksen suunnitelman mainitun palotorjunnan valvonnan järjestämiseksi ja huhtikuun 1 p:nä kaupunginhallitus päätti, että kaupungin palokunta suostui hälytyksen tapahtuessa avustamaan sammutus- ja avustustoissa lentokentällä, edellytyksin, että paikalle lähetetty paloupseeri toimi sammutustyönjohtajana ja että palokunta tällaisessa tapauksessa sai palolautakunnan määräämän korvauksen avustaan.

Kaupunginhallitukselle lähetettävässä kirjelmässä päätettiin puoltaa vapaan lääkäri- ja sairaalahoidon myöntämistä kaikille palokunnan viranhaltijoille. Asiaa ei ratkaistu kertomusvuoden aikana.

Toimistonjohtaja Y. Harvian mietintö eräiden kaupungin ympäristöalueiden liittämistä Helsingin kaupunkiin sekä palopäällikön asiasta palotoimen järjestelyn kannalta antama lausunto käsiteltiin maaliskuun 31 p:nä. Asiasta päätettiin antaa palopäällikön ehdotuksen mukainen lausunto. Kertakustannukset alueiden liittämistä nousisivat 21,037,600 markkaan ja vuotuis kustannukset 3,396,040 markkaan. Suurimmat kertakustannukset aiheutuisivat 11 uuden paloaseman rakentamisesta ja yhden ruiskulaivan hankkimisesta Suomenlinnaan, tehden nämä kustannukset yhteensä 15,800,000 markkaa.

Asetettiin komitea käsittelemään kysymyksiä uuden palomestarinviran sekä työkomennuskunnan perustamisesta. Uuden palomestarinviran perustamista koskevassa mietinnössään komitea ehdotti, että palonehkäisypalveluksen tehostamiseksi perustettaisiin palotarkastajanvirka. Palolautakunnan puoleltua ehdotusta kaupunginvaltuusto marraskuun 17 p:nä päätti perustaa mainitun viran v:n 1938 alusta. Työkomennuskunnan perustamista koskevasta kysymyksestä komitea ei kertomusvuoden aikana antanut mietintöään.

Korkeimman hallinto-oikeuden päätösten johdosta, jotka koskivat uuden palojärjestyksen hyväksymistä ja kaupungin nuohoustoimen järjestelyä, päätettiin ehdottaa, että palojärjestyksen 33 §:ään lisättäisiin näin kuuluva 2) momentti: Nuohoustoimenhoitajan on hankittava nuohoushenkilökunnalleen palolautakunnan hyväksyminen. Lisäksi ehdotettiin, että nuohoustoimen uudelleenjärjestelyä koskeva asia lykättäisiin siksi, kunnes uusi palojärjestys oli saanut lain voiman.

Palolautakunnan esityksen, että palokunnan päällystölle, alipäällystölle ja miehistölle kustannettaisiin vapaa virkapuku, kaupunginvaltuusto hyväksyi, tullen päätös voimaan v:n 1938 alusta, ehdoin, ettei virkapukua saanut käyttää muulloin kuin virantoimituksessa.

Heinäkuun 8—10 p:nä palopäällikkö osallistui palolaitoksen kutsuttuna edustajana Kööpenhaminan palokunnan 250-vuotisjuhlaan.

Palokunta. *Virkailijat.* Palokunnan kolmas palomestari J. V. Salonen erosi palokunnan palveluksesta syyskuun 1 p:nä ja virkaatoimittavana palomestarina toimi vuoden loppuun ruiskumestari O. Johansson. Sittenmin valittiin kolmanneksi palomestariksi luutnantti A. A. R. Harne. Vastaperustettuun uuteen palotarkastajantoimeen valittiin insinööri T. S. Sundquist v:n 1938 alusta. Vanhempi palokorpraali A. Kare siirtyi täysin palvelleena eläkkeelle heinäkuun 1 p:nä. Kertomusvuoden aikana erosi palokunnan palveluksesta kaikkiaan 9 sääntöpalkkaista viranhaltijaa ja vakinaiseen palvelukseen otettiin niinkään 9 sääntöpalkkaista viranhaltijaa.

Terveydentila. Palokersantti A. G. Heino kuoli elokuun 12 p:nä lyhyen sairauden jälkeen. Muuten terveydentila palokunnassa oli kertomusvuoden aikana tyydyttävä. Vakavampia tapaturmia ei sattunut tulipalojen eikä harjoitusten yhteydessä. 56 miestä sairasti yhteensä 1,152 päivää.

Kalusto. Palokunnan kalustossa tapahtui vuoden aikana erinäisiä muutoksia. Kaluston lukumäärä väheni yhdellä moottoriruiskulla, joka luovutettiin Bengtsärin koulukodille ja lisääntyi kolmella uudella moottoriajoneuvolla. Sitä paitsi muutettiin eräs vanha henkilöauto sairausvaunuksi ja eräs vanha sairausvaunu järjestettiin vesivahinkojen suojeluaukoksi. Joulukuun 31 p:nä 1937 palokunnan kaluston ja tarvekalujen kirjoihin merkitty arvo oli 7,766,535 markkaa.

Letkujen määrä jakautui eri paloasemille seuraavasti:

Liittimien suuruus	Pääpalo- asema	Kallio	Käpylä	Pasila	Sörnäisten niemi	Yhteensä
Metriä						
2"	3,340	2,020	480	400	180	6,420
3"	4,850	2,700	540	510	510	9,110
Yhteensä	8,190	4,720	1,020	910	690	15,530

Palokunnan miesvahvuus ja moottoriajoneuvojen luku oli seuraava:

Paloasema	Henkilökunta				Moottoriajoneuvot						Moottoriruiskuja
	Päällystöä	Alipäällystöä	Miehistöä	Kaikkiaan	Paloautoja	Henkilöautoja	Saaran- kuljettajia	Linja- korjausautoja	Kuorma- autoja	Kaikkiaan	
Pääpaloasema	3	8	72	83	10	4	4	1	2	21	3
Kallio	1	4	35	40	7	1	1	—	1	10	—
Käpylä	—	1	6	7	1	—	1	—	—	2	1
Pasila	—	—	6	6	1	—	—	—	—	1	—
Sörnäisten niemi	—	—	6	6	1	—	—	—	—	1	—
Yhteensä	4	13	125	142	20	5	6	1	3	35	4

Palokunnalla oli yksi vaahtosammutusauto, joka oli varustettu 1,000 min./litr. vesipumpulla, kaksi letkuautoa, kaksi konetikapuuautoa, yksi kaasu- ja valaistusauto ja kolmetoista ruiskuautoa, joista viimeksi mainituista yksi oli varustettu 400, yksi 750, kolme 1,000, kolme 1,100 ja kaksi 1,500 min./litr. pumpulla sekä kolme 2,000 min./litr. pumpulla. Moottoriruiskuihin, joita oli neljä, oli yksi 250, yksi 600 ja kaksi 700 min./litr. tehoista.

Palokunnan kaikkien moottoriajoneuvojen yhteinen ajomatka oli 77,509 km.

Paloilmoitus. Palolennätinkeskuksia oli pääpaloasemalla sekä Kallion, Käpylän, Pasilan ja Sörnäisten niemen paloasemilla.

Yksityisiä palokelloja tuli 1 lisää, käytännössä oli palokelloja kaikkiaan 250. Lennätinverkkoon kytkettyjä yksityisiä palokelloja oli kaikkiaan 23 paikassa. Automaattihälyttäjiä oli kolmessa paikassa. Palohälytyspuhelin oli kytkettynä puhelinkeskukseen erikoisnumerolla 500, johtoja oli 3. Paloasemien välisiä tiedoituksia varten oli asemien välillä suoraan kulkeva puhelinjohto.

Palopostit ja muut vedenottopaikat. Vesijohdon paloposteja tuli lisää 28, kaikkiaan niitä oli 1,464. Yksityisiä, vesijohtolaitoksen hoidossa olevia paloposteja oli 32. Palokaivoja oli 3.

Vapaaehtoinen palokunta. Vapaaehtoisen reservipalokunnan päällystön miesluku oli 33 ja miehistön 350.

Kalustoon kuului 4 paloautoa, joista 3 ruiskuautoa, 1 kalustoauto ja 2 irrallista moottoriruiskua sekä 4,500 m letkuja.

Vapaaehtoisen palokunnan lentävään osastoon kuului 40 miestä; sen hälytys oli järjestetty tapahtuvaksi puhelinkeskuksen kautta kulkevalla hälytyspuhelimella. Yleinen hälytys tehtiin palotorvella pääpaloaseman tornista. Kaupunki avusti kertomusvuonna vapaaehtoista palokuntaa 20,000 markalla. Kyseisen vuoden aikana kutsuttiin vapaaehtoinen palokunta avuksi kaksi kertaa.

Palotarkastukset. Palotarkastukset suoritettiin samoin kuin edellisenkin vuonna. Vuoden kuluessa tarkastettiin kaikki kaupungin alueella olevat kiinteistöt. Paitsi näitä tarkastuksia palomestarit suorittivat 660 ylimääräistä tarkastusta tulen- ja henkilöturvallisuuteen nähden vaarallisissa laitoksissa. Näistä tarkastuksista ensimmäinen palomestari suoritti 179, toinen 263 ja kolmas 218. Tämän ohella palopäällikkö toimitti tarkastuksia

yleisissä kokoussaleissa, teattereissa, bensiininsäilytyspaikoissa, filmivaras-toissa, suurehkoissa autovajoissa y.m. tulenaroissa paikoissa.

Turvavartio teattereissa. Teattereissa y.m.s. huoneistoissa oltiin var-tiossa näytäntöjen aikana seuraavasti: Kansallisteatterissa 2—3 miestä 270 kertaa, Kansanteatterissa 1—2 miestä 269 kertaa, Ruotsalaisessa teat-terissa 2—3 miestä 313 kertaa, Koiton näyttämöllä 1 mies 204 kertaa, Suomalaisessa oopperassa 2—3 miestä 139 kertaa, Kaartin maneesissa (tivoli) 1 mies 16 kertaa, Balderloosin juhlahuoneistossa 1 mies 3 kertaa, Hämläisten talossa 1 mies 5 kertaa ja Valkoisessa salissa 1 mies 2 kertaa.

Nuohoustoimi. Kaupunki oli nuohoustöiden suorittamiseksi jaettu 11 nuohouspiiriin. Jokaisessa piirissä oli piirinuohooja velvollinen tarpeellisine apumieherineen maistraatin vahvistaman taksan mukaan toimittamaan savu-torvien ja tulisijojen puhdistuksen sekä pyynnöstä nuohoamaan kaakeli-uunien putket ja muut pienehköt savujohdot.

Palojärjestyksen mukaan piirinuohooja oli vastuunalainen siitä, että nuohoaminen tapahtui oikeaan aikaan ja niin huolellisesti, ettei jäänyt nokivalkean vaaraa. Hän oli myöskin velvollinen korvaamaan itse aiheutta-mansa vahingot tulisijoissa tai savuhormissa.

Piirinuohooja otti itse palvelukseensa tarvittavan miehistön ja maksoi sille palkan. Hän ei nauttinut palkkaa kaupunginkassasta. Nuohoamistöi-den suorittamiseksi tarvittavat varat piirimestari kantoi edellä mainitun taksan mukaan suoraan talonomistajilta.

Nokivalkeiden lukumäärä v. 1926—37 oli seuraava:

1926	44	1930	41	1934	19
1927	58	1931	31	1935	16
1928	47	1932	28	1936	29
1929	68	1933	20	1937	18

Tulipalot. Palokunta hälytettiin kertomusvuoden aikana 470 kertaa, niistä 282 kertaa todellisen tulipalon tai tulipalonvaaran johdosta, 18 kertaa nokivalkean tähden, 29 kertaa käryn ja savun takia, 19 kertaa happikoje- tai pulmoottoriavustuksen antamiseksi, 23 kertaa erehdyk-sestä, 7 kertaa yksityisten hoidossa olevassa palolennätinverkostossa esiintyneen vian takia, 32 kertaa ilkevaltaisuudesta (edellisenä vuonna 27 kertaa), 10 kertaa vedenpumppuamiseksi sekä 50 kertaa muista syistä. Edelliseen vuoteen verraten palohälytysten lukumäärä kasvoi 54:llä ja tulipalojen lukumäärä 26:llä.

Tulipaloja oli tammikuussa 27, helmikuussa 13, maaliskuussa 25, huhtikuussa 12, toukokuussa 21, kesäkuussa 35, heinäkuussa 26, elo-kuussa 36, syyskuussa 21, lokakuussa 27, marraskuussa 19 ja joutu-kuussa 20.

Ensimmäinen tieto tulen irtipääsystä saatiin 189 tapauksessa puheli-mitse, 88 tapauksessa palolennättimellä ja 5 tapauksessa suullisen sanan-tuojan kautta. 188 tulipaloa sattui päivällä klo 6—18 välisenä aikana ja 94 tulipaloa yöllä klo 18—6 välisenä aikana.

Tulipalojen jakautuminen tulen irtipääsypaikan mukaan näkyy seu-raavasta yhdistelmästä:

	Kivi- raken- nuksia	Puu- raken- nuksia	Yh- teensä		Kivi- raken- nuksia	Puu- raken- nuksia	Yh- teensä
Asuinhuoneita	44	17	61	Saunoja	2	—	2
Kellareita	7	1	8	Teattereita ja eloku- vateattereita	2	—	2
Työhuoneita	6	3	9	Hissejä ja nostokur- kia	5	—	5
Ullakoita	4	3	7	Kattoja	2	1	3
Varastosuojia tai ul- kokuonerakennuk- sia	7	13	20	Pannuhuoneita	1	—	1
Tehtaita tai työpajo- ja	11	3	14	Bensiininjakeluase- mia	2	—	2
Myymälöitä	5	—	5	Retkeilymajoja	—	1	1
Ravintoloita	1	—	1	Autovajoja ja kor- jaamoja	3	1	4
Rakenteilla olevia taloja	17	1	18	Muita tulen irtipää- sypaikkoja	—	—	113
Pesutupia	4	—	4				
Leipomoita	2	—	2	Yhteensä	125	44	282

Yllä luettelemattomat muut tulen irtipääsypaikat olivat: hiilivarastoja 50, autoja ja moottoripyöriä 15, laivoja ja moottoriveneitä 10, ruohikkoja y.m. maa-alueita 15, rikkalaatikoita 1, mainoskilpiä 3, tervapatoja 4, kaatopaikkoja 4, raitio- ja rautatievaunuja 7, siltoja 2 ja lautavarastoja 2.

Eri palopiirien, kaupunginosien, esikaupunkien ja kaupungin ulkopuo-
lella sijaitsevien alueiden kesken tulipalot jakautuivat seuraavasti:

I palopiiri 81, II palopiiri 106, III palopiiri 89 ja palopiirien ulkopuo-
lella 6 eli yhteensä 282.

I kaupunginosa	12	XV kaupunginosa	1
II »	18	XX »	50
III »	14	Pasila	5
IV »	24	Meilahti	1
V »	7	Ruskeasuo	1
VI »	15	Vallila	17
VII »	14	Hermannin	2
VIII »	1	Toukola	5
IX »	3	Arabia	1
X »	19	Vanhakaupunki	3
XI »	13	Käpylä	5
XII »	18	Saaret	2
XIII »	8	Kaupungin ulkopuolella olevat alueet	6
XIV »	17		
		Yhteensä	282

Tulen irtipääsyn syyt näkyvät alla olevasta yhdistelmästä:

Itsesytytys	64	Tulisijan tai savujohdon liialli- nen kuumentuminen	23
Avotulen varomaton käsittely	33	Oikosulku sähköjohdoissa	21
Tulisijoista pudonneet kekäleet ja kipinät	24		

Tulenarkojen nesteiden ja aineiden varomaton käsittely	17	Räjähdyks 5	
Lasten leikkiminen tulella	13	Sähkökeittokoje tai silitysrauta 5	
Varomaton tupakanpoltto	12	Puhalluslampun varomaton käsittely	2
Puutteellinen tulisija tai savujohto	12	Syttyminen kaasuliekistä	2
Moottorin kaasuttajan tai pakoputken sytyttämä	11	Tulensekaisen tuhkan sopimaton säilytyspaikka	1
Uuttauskojeen varomaton käsittely	8	Salaman sytyttämä	1
Moottorin kuumentuminen	8	Kitkan aikaansaama	1
		Selvilleasaamaton syy	19
		Yhteensä	282

Kertomusvuoden aikana sattuneesta 282 tulipalosta oli 160 eli 56.7 % pientä eli sellaista, että ne sammutettiin pönttöruiskulla tai muulla ensiapuruiskulla, 108 eli 38.3 % keskikokoista, jotka sammutettiin käyttämällä yhtä vesijohdon, moottoriruiskun tai n.s. säiliöruiskun suihkua sekä 14 eli 5.0 % vakavampaa laatua, joissa tarvittiin suurempi määrä vesisuihkuja tulen sammuttamiseen.

Yksi sattuneista tulipaloista oli niin suuri, että palokunnan piti kokonaisuudessaan osallistua sammutustyöhön.

Vakavaluontoisimpiin tulipaloihin kuuluviksi voidaan lukea seuraavat tulipalot:

Tammikuun 2 p:nä syttyi elokuvateatteri Unikan konehuoneessa viimeisen näytännön jälkeen vaihdettava filmiohjelma palamaan aiheuttaen samalla valtavan räjähdysten, jolloin konehuoneen ja katsomon välinen seinä luhistui alas katsomoon. Filmikone ja filmit tuhoutuivat ja eräs palomiehistä joutui saamiensa palohaavojen takia sairaalahoitoon. Vahingot nousivat n. 100,000 markkaan.

Tammikuun 12 p:nä tuli pääsi irti avotulen varomattoman käsittelyn johdosta Unioninkadun 20:ssä sijaitsevassa E. Hellbergin radiotyöpajan ruiskumaalaamossa. Tuli levisi nopeasti ja tuhosi koko työpajan kalustoihin ja työvälineisiin; lisäksi vesi turmeli samassa rakennuksessa ollutta kangas- ja lankavarastoa. Sammutuksessa käytettiin 5 suihkua. Vahingot olivat n. 500,000 markkaa.

Maaliskuun 25 p:nä syttyi Munkkisaaren tehdaskorttelissa suuri tulipalo, jonka sammutukseen osallistui Helsingin palokunta kokonaisuudessaan sekä lisäksi palopäällystökoulu ja Helsingin vapaaehtoinen palokunta eli yhteensä 104 miestä. Tuli oli saanut alkunsa Helsingin autokoritehdas oy:n korjauspajassa ja levisi nopeasti yli koko rakennusryhmän. Tuli tuhosi koko rakennuksen, n. 20 linja- ja kuorma-autoa sekä muiden tehtaiden varastoja ja koneita. Sammutuksessa oli käytännössä 20 suihkua ja vesimäärä oli n. 7,000—8,000 litraa minuutissa. Vahingot olivat n. 1 1/2 miljoonaa markkaa.

Heinäkuun 9 p:nä syttyi ammusvarikolla Vallisaarella tuhoisa tulipalo, jolloin paloi 16 rakennusta. Tulipalon sammutusta vaikeuttivat yhtämittaiset ankarat räjähdykset. Palossa ja palohaavoihin kuoli yhteensä 12 henkilöä. Paikallisten palokuntien ja sotaväen lisäksi osallistui sammutustyöhön osasto Helsingin palokunnasta. Palokunnan sairasmaunut kuljettivat useita loukkaantuneita sairaalaan.

Tapaturmat. Tulipalojen yhteydessä sattuneista tapaturmista mainitta-

koon, että tammikuun 2 p:nä elokuvateatteri Unikan konehuoneessa tapahtuneen filmiräjähdyksen yhteydessä kaksi palomiestä sai palohaavoja kasvoihinsa ja käsiinsä, joista toisen miehen saamat viat vaativat pari viikkoa sairaalahoitoa.

Palovahingot ja niiden korvaaminen. Tulen välittömästi uhkaaman irtaimen omaisuuden arvo oli 66,520,900 markkaa ja kiinteän omaisuuden arvo 305,534,400 markkaa eli yhteensä 372,055,300 markkaa. Vahingon suuruus tai palovahingon korvauksen määrä irtaimistosta nousi 3,105,645: 75 markkaan ja kiinteimistöistä 1,649,709: 75 markkaan eli yhteensä 4,755,355: 50 markkaan.

Palovahingonkorvauksia kotimaiset vakuutuslaitokset suorittivat 4,731,285: 35 markkaa ja ulkomaiset vakuutuslaitokset 24,070: 15 markkaa eli yhteensä 1.3 % uhatun omaisuuden arvosta.

Vertailun vuoksi on seuraavassa merkitty palovahingon korvausprosentit v:n 1926—37 väliseltä ajalta:

1926	1.5	1929	0.9	1932	0.9	1935	0.4
1927	1.6	1930	1.0	1933	2.3	1936	1.1
1928	3.0	1931	0.6	1934	0.6	1937	1.3

Sairaankuljetustoimi. Sairaankuljetusautoja käytettiin kertomusvuoden aikana yhteensä 5,684 kertaa, joista 5,540 kertaa sairaiden ja 144 kertaa tapaturmaisesti vahingoittuneiden henkilöiden kuljettamiseen. Vastaavat luvut v. 1936 olivat 5,172, 5,076 ja 96. Kuljetusten lukumäärä lisääntyi 512:lla. Ajojen lukumäärä oli päivää kohden 15.6 eli 1.5 suurempi kuin edellisenä vuonna.

Kuljetukset jakautuivat eri kuukausien kesken seuraavasti:

	Sairaus- tapauk- sia	Tapa- turmia	Yhteensä		Sairaus- tapauk- sia	Tapa- turmia	Yhteensä
Tammikuu	444	5	449	Heinäkuu	356	23	379
Helmikuu	482	13	495	Elokuu	393	11	404
Maaliskuu	558	8	566	Syyskuu	397	12	409
Huhtikuu	579	11	590	Lokakuu	432	6	438
Toukokuu	509	16	525	Marraskuu	428	11	439
Kesäkuu	445	17	462	Joulukuu	517	11	528
				Yhteensä	5,540	144	5,684

Kuljetusmatkojen pituus oli 42,358 km, edellisenä vuonna 37,011 km, ja kuljetuksista suoritettiin kaupunginkassaan yhteensä 178,115 markkaa, edellisenä vuonna 154,415 markkaa.

Palolaitoksen todelliset kustannukset v. 1937 käyvät ilmi seuraavasta taulukosta:

	Määräraha, mk	Kustannukset kir- jojen mukaan, mk	Säästö (+) tai ylitys (—) mk
Palkkiot	25,500: —	20,994: —	+ 4,506: —
Sääntöpalkkaiset virat	¹⁾ 4,180,670: —	4,119,778: —	+ 60,892: —
Kesälomasijaiset	115,000: —	92,520: —	+ 22,480: —
Vuokra	890,920: —	890,920: —	—

¹⁾ Tähän sisältyy vuoden aikana myönnetty lisämääräraha 16,315 markkaa.

	Määräraha, mk	Kustannukset kir- jojen mukaan, mk	Säästö (+) tai ylitys (—) mk
Lämpö	274,500: —	305,513: 50 ¹⁾	— 31,013: 50
Valaistus	50,000: —	44,686: 30	+ 5,313: 70
Siivoaminen	12,000: —	11,223: 30	+ 776: 70
Vedenkulutus	34,000: —	33,333: 10	+ 666: 90
Puhtaanapito	6,000: —	5,844: 15	+ 155: 85
Kaluston hankinta	1,067,000: —	1,038,172: 20	+ 28,827: 80
Kaluston kunnossapito	200,000: —	300,628: 15 ²⁾	— 100,628: 15
Painatus ja sidonta	24,000: —	3,663: 25 ³⁾	+ 20,336: 75
Tarverahat	22,000: —	21,991: 05	+ 8: 95
Vaatteiden pesu	33,000: —	19,883: —	+ 13,117: —
Lääkkeet ja sairaanhoitotar- vikkeet	7,000: —	5,453: 05	+ 1,546: 95
Yleisten laitteiden kunnossa- pito	5,000: —	4,898: 85	+ 101: 15
Käyttövoimaa	14,400: —	7,112: 60	+ 7,287: 40
Hevosten elatus	3,000: —	—	+ 3,000: —
Autojen käyttö	95,000: —	93,035: 05	+ 1,964: 95
Vakuutusmaksut	55,000: —	54,674: 05	+ 325: 95
Yhteensä	7,113,990: —	7,074,323: 60	+ 39,666: 40

Edellä mainittujen määrärahojen lisäksi kaupunginhallitus myönsi 9,450 markkaa kaasusuojeluvälineiden ja 4,355 markkaa uuden kirjoitus-koneen hankkimiseksi.

Kutakin kaupungin henkikirjoissa olevaa asukasta kohden nousivat kustannukset 29: 88 markkaan.

Avustus- ja huvirahasto. Palokunnan avustus- ja huvirahasto sai al-
kunsia siitä, että kaupunginvaltuusto myönsi palokunnalle määrätyn osan
kertyneistä sairaankuljetusmaksuista. Pääomamäärä oli kertomusvuoden
alussa 355,004: 36 markkaa.

Rahasto lisääntyi vuoden kuluessa sairaankuljetusmaksuista 18,060
markkaa, koroista 12,216: 74 markkaa, lahjoista sekä palotornin sisään-
pääsy-, puhelin- y.m. maksuista 8,270: 50 markkaa eli yhteensä 38,547:24
markkaa.

Menot, käsittäen kapellimestarien palkkaamisen palokunnan soitto-
kuntia varten, kirjojen, sanomalehtien ja urheilukilpailupalkintojen ostot,
tarjoilun miehistöille juhlapäivinä, palokunnan kesäkodin vuokraan ja
ylläpitoon tarvittavat maksut y.m., nousivat 35,545: 85 markkaan. Joulu-
kuun 31 p:nä 1937 rahaston pääomamäärä oli 358,005: 75 markkaa, josta
97,500 markkaa oli sijoitettuna Helsingin kaupungin v:n 1934 5 ½ %:n
obligatioihin, 10 kpl. litt. B, 16,400 markkaa pankkiosakkeina sekä pankissa
137,587: 40 markkaa talletustilillä ja 106,518: 35 markkaa säästötillillä.

¹⁾ Lokakuun 27 p:nä kaupunginvaltuusto myönsi oikeuden ylittää määrärahaa
65,000 markkaa. — ²⁾ Samoin 77,000 markkaa. — ³⁾ Tästä 20,000 markkaa siirret-
tiin v:een 1938.